

“ အချစ်ခင်မာ ”

ရာဂနတ်သား

တင်မေတို့ညီအစ်မနဲ့လဲ . . အဆက်ပြတ်နေ
သိ။ ကျွန်တော်လဲ ဆာနေတာပေါ့ . . ။

တာဆာလဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့သိပါတယ် . . ခင်
ဗျားနဲ့လဲ စားဘူးမှာပေါ့ . . အခွင့်အရေးကောင်းဆိုတာ
ကလေးနဲ့သားဗျ . . ကျွန်တော်တိုက်သစ်ကြီးမှာ သရဲ
တစ်ကောင်လို နေ့စရာညစရာ ခိုကပ်နေရတယ်။
ချောင်းလာမဲ့ လူတွေက ပထမနေတဲ့အိမ်ကို အပြတ်ရှင်း
နေကြတယ်လေ . . ဝါလဲကောင်ပါပဲတယ်။ တစ်ယောက်
ဆဲနေရတာ အနှောက်အယှက်ကင်းတာပေါ့။

ကျွန်တော်မှာ စိတ်ဖြေစရာဆိုလို့ မနက်ရှုံးတက်
ချိန်နဲ့ ညနေရုံးဆင်းချိန်ဘဲရှိတယ် . . မနက်ဆို ပွဲတိုင်
ကွားမဲ့အတိုင်း ကျောနေအောင် ဖီးလိမ်းပြင်ဆင်ထားတဲ့
ရှုံးဝန်ထမ်းတွေ အလှိုလှိုခေါ်လာတယ်။ သူတို့ကို ကြည့်ရ
တာ မင်းသမီးတွေလိုဘဲ . . ကျွန်တော်သိတဲ့ လက်နှိပ်
ခက် စာရေးမတွေကိုလဲ လက်သဲတွေ တစ်လက်မလောက်
အားပြု ဆေးရဲ့ခဲကြီးဆိုးထားတယ် . . အခုဘဲ ယောက်ျား
တစ်ယောက်ရဲ့နှလုံးသားကို အရှင်လတ်လတ် မွဲထုတ်
ပို့က်တဲ့ပုံပဲပျို့ . . သူတို့လက်နှိပ်ခက်မှ ရှိုက်နိုင်ပါ့မလား

မသိဘူး ဆုံပါရဲ့၊ တစ်နေ့ကုန် နှုံးမှတိုင်ပြီး သာလုပ် နေသလဲ။

တချို့ဆိုလဲ . . . သူတို့ရဲ့လူစားနဲ့ပစ္စည်းကိရိယာ တစ်နေ့တစ်မျိုးပယ်ဆင်လို့ . . . အယ်ကနေ အယ်လိုပျား ချကြမလဲမသိဘူး . . . ကေတ္တုနဲ့ပစ္စည်းထဲက ငွေရှာနည်း တွေ လက်တွေ့ကျင့်လုံးတယ်တင်ပါ။ အဲ . . . သူတို့ကိုတင် မကဘူး . . . ကျောင်းထက် ကျောင်းဆင်းတဲ့ အထက်တန်း ကျောင်းသူတွေကို ပူလကန်းနဲ့အလယ်တန်းကလေးတွေ ကို လိုက်ပို့တဲ့အဖေတွေ အဒေါ်တွေ အစ်မတွေ အလိုတွေ ဘာတွေကို မလွတ်တမ်း စားပွဲထိုင်နေတယ် . . . သူတို့ထဲ မှာလည်း အလှအပတွေပါတာတဲ့။

စတီဗင်ကျောင်းသူတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော် စိတ် ထဲမှာ မေးလိုက်တယ် . . . ကျွန်တော်ရှေ့တပြိုင်သွားတဲ့ အချောအလှတွေထဲမှာ သူ့အလှဆုံးဘဲ . . . ဖေ(စ်)ရော မေဂါရောပေါ့ . . . အဲ . . . ချာတီ ဝတ်တွေကို ကျောင်းပို့တဲ့ထဲမှာ ကလေးအမေတစ်ယောက်ရှိတယ် . . . ပုံစံကတော့ နို့နို့လေးဘဲ . . . အဲဒီနို့တာတိုက ကြောက် စရာကောင်းတာ သူ့နို့ပုံကလေးကဘဲ ယောက်ျားတွေကို ပြန်အွယ်နေသလိုဘဲ။

ဘယ်တော့မဆို လက်စကအင်းကျွဲကို အပြင်တံ

အယ် . . . ကိုယ်နဲ့အတိအကျချုပ်ထားတာမို့ ဟသားမွေး ကလေးသူသူရဲ့အလှဟာ ချင်းအဆုံးဘဲ . . . ဒို့အံ့ကြီးတွေ က ဆင်းကြပြင် မောက်နေပြီ အပြုတမ်း ရှေ့ကိုချွန်ကော့ ချွန်နေတယ်။ တင်ပိုးကားကားတိုင်းတိုင်းကြီးတွေက လမ်း ကျောက်တိုင်း တအိအိနဲ့ ခင်မောစရာ ယမ်းသွားလေရဲ့ . . . အဲဒီတန်တွေသွယ်ပြီး ခြေသလုံးကလဲ ကျွန်တော်အကြိုက် ကလေးတွေ အသားကဝါဝင်းနေတာဘဲ . . . ဒီလိုလှတဲ့ သူတို့ကိုရတဲ့ပောက်ကျားတော့ လေပျော်ပြီပေါ့။

အဲ . . . သူ့ဖျက်လုံးတွေအကြောင်းပြောရအုံးမယ် ဘယ်တော့မှ တည့်တည့်မတ်မတ် အေးအေးအေးအေးအေး အပြည့်ဘူး . . . ဖျက်နံ့တစ်ဖက်မှ မေးတစ်ချက်တိုးပြီး သူ့ကို မိအိပ်နဲ့ကြည့်တတ်တယ် . . . ဒီတိုင်းနေတိုင်း ကျွန်တော် ကြည့်နေကျ . . . နှုတ်ခမ်းမှာ ပတ္တမြားရောင် နီရဲ့ပြောင် ခက်အောင် ဆေးတင်ထားလို့ ငုံ့ခဲကိုက်ချင်စရာပါဘဲ။

ကျွန်တော်နေ့တိုင်း စောင့်နေတယ်မုန်း သူ့ဆီ ဘယ်သူမုန်းလဲ ကျွန်တော်ကိုတယ် နစ်ယောက်လုံးအသွား အပြန်ဖျက်နာချင်းဆုံနေကျ။ ဒါပေမဲ့ သူ့က ကလေးအမေ ဆိုတာ နဲ့နဲလန့်တယ် သူ့ယောက်ျားလိုက်လာယာင် ဗုဒ္ဓ ဆောက်သွားမယ်မဟုတ်လား။

သူ့ကလေးကလဲချစ်စရာလေး ကြီးလာမင်က

တော့လုမဲ့ဟောင်းမလေးဗျ . . မဖောတူလေး တကယ်လို့ အမေတို့သာပိုင်ခဲ့ဖူးကောင်မလေးကြီးဟင် အလွတ်တကုစားရုံကဲ . . ရေရှည်အိမ်ကိန်းပေါ့လေ . . ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ကျွန်တော်စပို့ကျောချမ်းနေမိတယ် . . လင်ရှိမယားဆိုတော့ မယားခိုးမဲ့တွေ့တာတွေဖြစ်နေမယ်မဟုတ်လား။

ကျွန်တော်မှသူ့ကိုကြည့်ကြည့်ပြီး နေ့တိုင်း အိမ်တွေဖြစ်နေရတယ် သူ့ကလဲနေ့တိုင်း ကျွန်တော်ကို ကြာကြည့်ကြည့်ပြီး သွားဝေးရဲ့ . . တစ်ခါတစ်လေ . . သူ့ဝမ်းလေးတိုချိပြီး နမ်းပြတတ်သွားတယ် . . ပြီးမှ ကျွန်တော်ကို တတော်ပြုံးရဲ့လျှင်လိုက်လေး။

“အဲ . . တစ်နေ့ပေါ့ . . ”

. . အဲဒီတစ်နေ့က နေ့သိပ်ပူတယ် . . နောက်ပြိုတော့ ပိတ်ရက်လဲဖြစ်တယ် ရုံးပိတ်တာနော် ကျောင်းတွေကတော့ စနေနေ့ပေမဲ့ ဖွင့်တယ် ဘာလို့လဲတော့ မသိဘူး ကျွန်တော်ထုံးစံအတိုင်း မျက်စိအေးစရာလေး ရုံးသွားတာတွေနားလွှားတာကို တာဝန်ကျေအောင် တိုင်ကြည့်ပြီး တလေးပျိုပြီး ပြန်လာတဲ့မမကြီးကို စောင့်နေမိတယ် ဒီနေ့တော့ ခါတိုင်းလိုမဟုတ်ဘူး . . သူ့နေဝတ်ကျတယ်။

ကော . . လာနေပြီ။

လာဆို ခါတိုင်းလိုတော့ တည့်တည့်သူ့လမ်း သူ

သူ့အတတ်အကျွမ်းကွန်တော်အိတ်တည့်တည့်လာနေတာ တကယ်တမ်းရင်ဆိုင်တိုးတော့ ကျွန်တော်ရင်တွေခုန်ပြီး အကွေ့ချောက်လာတယ် အချစ်နတ်ကတန်ခိုးကြီးတယ် . .

“ဟောင်လေး . . မမကိုတစ်ခုကူညီပါလား”

“ဟုတ် . . ဟုတ်ကဲ့ ကာလုပ်ပေးရမလဲမမ”

ကျွန်တော်ရဲ့ မတည်ငြိမ်ပုံကိုကြည့်ပြီး မမကြီးက အနောက်ပြုံးလိုက်ပါတယ်။

“ဟိုတွယ် မမဖိနပ်ပြတ်သွားလို့ အဲဒါ . . လုပ်တတ်ယင်လုပ်ပေးပါနဲ့ . . အခုတော့ခွိုက်တိုးထား တယ် ခြေဖဝါးပုစွန်ထောက်ပြီး သိပ်နာတာဘဲ . . မရှိမသေလုပ်တတ်ယင်လုပ်ပေးပါလား ဟောင်လေးရယ်”

ကျွန်တော်ဖျတ်လုံးကဲ တည့်တည့်ကြည့်ပြီး ဆွဲဆွဲ ငင်ငင်ပြောနေလိုက်တဲ့ မမရဲ့စကားလုံးတိုင်းကို ခေါင်း ခြိုးပြီးပြနေမိတယ်။

“ကဲ ဒီမှာထိုင် ကျွန်တော်ကြည့်လုပ်ပေးမယ် ကေဘဲရမယ်နော် မမ”

“အင်း . . အိပ်ရောက်တဲ့အတိပေါ့”

ဒါနဲ့ သူ့ဖိနပ်ကိုယူပြီး လက်သမားတွေထားခဲ့တဲ့ ခွည်းတွေထဲက ပြုစုထားပုံနိမ့်တဲ့သံလေးတွေနဲ့ ဘာအာ

ရှိုက်ပေးလိုက်ပါတယ်။

“မောင်လေး နာမည်ကတာတဲ့လဲ”

“ခဲလင်းထွန်းပါ . . . မမ”

“မမနာမယ်က သင်းသင်းဝေတဲ့ . . . ခင်တဲ့လှတွေ့က မဝေလို့ခေါ်တယ် . . . မောင်လေးလဲကြိုက်ကလို ခေါ်အခုဆို မမတို့တော်ဒါတွေပြန်ကွားပြီ မဟုတ်လား”

“မမဝေ လို့ခေါ်မယ်”

“ခေါ်ခေါ် . . . မင်းကြိုက်သူလိုသာခေါ်”

ကျွန်တော်ဟာ မမဝေရဲ့ ချွေမှာထိုင် လံ့ရှိတ်နေတာပါ။ သူ့ကတော့ ဘုလားထိုင်မှာ ထိုင်နေရဲ့။ ကျွန်တော်နဲ့ကတားပြောလင်း သူ့ပေါင်ကွေးကွေးကြီးတွေကို ကားလိုက်စိလိုက်နဲ့ လှုပ်ပြနေရဲ့။ ကားလိုက်တဲ့အချိန်မှာ ပါးလွှာတဲ့ တမိအောက်က မေပိင်းပို့ပို့ စောက်ဖုတ်ကို စိတ်ဖျက်စိနဲ့ အတိုင်းသာတွေ့နေရတယ်။

ရင်ကိုတဖင်ကော့ပေးထားလို့ နဂိုရံတမု ချွန်တဲ့ရင်ဟာ ချွေကို ကားတွက်နေတယ်။

“မောင်လေးတစ်ယောက်ထဲ နေရတာ မပျင်းဘူးလား”

“ပျင်းတာပေါ့ . . . မမရယ်”

“အဖေပါ ရှာထားပေါ့”

“တယ်သူကများ ကျွန်တော့်ကို အထီးကျန်သမားနဲ့ ကလေးလုပ်ပေး မပေးရယ်”

“အဲဒါ . . . ကဗျာ ဆန်နေလိုက်တာ . . . မေ့နဲ့ နားဆင်ရတာမှာပေါ့”

မိနပ်ပြင်ပြီးပြီပို့ သူ့ခြေဖဝါးတော်နုနုမှာ စွပ်ပေးလိုက်ပါတယ် . . . နဲ့နဲ့ကော့ကျွန်နေရဲ့။

“ကော့လူတဲမောင်လေးရယ် . . . ခန့် . . . မမတို့အတွက်ခေါ်ခန့်”

“ချပါကယ် . . . မမရယ်”

ကျွန်တော်မတ်တပ်ရပ်လိုက်သလို သူ့လဲမတ်တပ်ရပ်လိုက်ပါတယ်။ ပြုံးတနဲ့ပို့တန်ချွတ် မတိန်းနိုင်ကဲ ကျွန်တော်ဆော်ယိုင်ကျလာတဲ့သူကို ဆီးပွေထားလိုက်တယ် . . . အခွင့်အရေးရတာနဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့တွေ့ဝေစိတ်တွေဟာ လွှင့်ကွားဝေရဲ့။ သူ့ဖျတ်နာကို ကျွန်တော်မတ်တပ်လှည့်ပြီး နီတာထာနက်ခင်းတွေကို အဝင်းပရင့်ရပ်လိုက်ပါတယ်။

“ဧနီ မောင်လေး ကာလုပ်ကာလဲအင်း . . .”

“ဧနီ . . . မမ ပြောကြိုက်ကွေးကွယ် မင်း မမကို အထင်ထားတယ်”

ကျွန်တော့်လက်တွေ့ဟာ သူ့ထင်ပါးတွေကို မချွင့်ချေခွဲဆုတ်နယ်ပွတ်သစ်ပေးနေရသလို သူ့လက်တွေ့ဟာလဲ

ကျွန်တော့်ကျောက် စုန်ကန်ပွတ်သပ်နေလေရဲ့ . . မမရဲ့
ဖျက်စီးတွေဟာ စင်းကျသွားပြီး နူးတွေ ကောက်ဆက်
ဟန်နေရဲ့။

“မြတ် . . မောင်လေး အိမ်ရှေ့ကြီးမှာ လူတွေ
မြိုင်ကုန်ယင် မကောင်းဘူး”

ဟုတ်တဲ့ ရပါကယ် ကျွန်တော်ဟာ သံတံခါးပိတ်
ပြီး သော့ခက်လိုက်တယ် . . ငြီးကျော့ မမဝေကို အတွင်း
ခန်းထဲမသွားလိုက်တယ် . . အခန်းထဲလဲရောက်ရော သူ
တို့နုတ်ခမ်းချင်းတင်ဝေကောက်ဖိပြန်တယ် . . အထိအ
တော့က အင်မတန် ယစ်မူးစရာဘဲ ဘယ်လိုမှ ရှမ်းကန် နိုင်
စွမ်းမရှိဘူး။

နုတ်ခမ်းချင်းနုတ်ခမ်းယင်ကနေ သူ့အင်းကန်ကြယ်
ဂီးတွေ ကန်လုံးချင်းလိုက်ဖြုတ်ပစ်လိုက်တယ် . . သူက
ခင်စေ့အင်းကန်ဝက်ကတ်လို့ အခတ်အခဲမရှိပါဘူး နိုင်ကြယ်
သီးတွေကို . . . ခင်ကတ်ပွင့်သွားတာနဲ့ ကရာဇီယာက
တင်းတင်းလေး ချုပ်နှောင်ထားတဲ့ ခင်ဆုံဖွေးဖွေးကြီးကို
တွေ့လိုက်ရပါတယ် . . ကျောက်ဖြူလားကို ပွတ်လုံးထု
ထားသလိုဘဲ အကြော်ခိမ်းလေးတွေ ခုတ်မှာ ယုတ်ဖျာနေရဲ့
ကျွန်တော်ရဲ့ ခုတ်တွေဟုန်းကနဲ ထလာပါတယ်။ သူ့ရဲ့
အလှကြောင့် နူးချင်လာပါတယ်။

“မောင်လေး . . သိပ်မကဲနဲ့ကွယ်”

“ခုစ်တယ် . . မမရယ်”

“ဟင်း . . ဒီကစမပြစ်လာတာကိုများ”

“ကြောက်တာကိုး မမရဲ့ . . မတော် မမရဲ့
ယောက်ျားသိသွားယင်”

“နေပါအုံး . . ယောက်ျားရှိတယ်လို့ ဘယ်သူ
ပြောလဲ”

“ဟဲ ဟဲ သမီးလေးရှိမှတော့ ယောက်ျားရှိပြီပေါ့”

“ဦးစံရွေးလုပ်နေတယ်ပေါ့ . . မမယောက်ျားက
ဆီးသွားပြီကွဲ့ တိုက်ပွဲကျသွားတာ”

“ဟင် . . တကယ်ပြောတာလား”

“မမလိမ်လို့ဘာရမှလဲ မောင်လေးရယ်”

ကျွန်တော်ဝမ်းသာမှုကို ဘယ်လိုမှ ထိန်းမထား နိုင်
မိဘူး . . ကျွန်တော့်မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး မမက ပြုံးနေ
လေရဲ့။

“ဘာလဲ . . မမယောက်ျားအတွက်တော့ စိတ်မ
တောင်းဘူး ဒါပေမဲ့ မမလွတ်နေမှန်းသိလို့ပျော်တယ်
မမရယ်”

“နွားလေး . . ”

စကားပြောနေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော့်လက်တွေ

ဟာ မမရဲ့နောက်ကျောကို သိုင်းပြီး ဘရာစီယာချိတ်တွေ ကိုဖြုတ်ချလိုက်ပါတယ် အထိန်းအချုပ်ပြုတ်သွားတာနဲ့ ဖြူဖြူဝင်းဝင်း နို့အုံကြီးတွေဟာ အံကျလာပါတော့တယ်။

“နေအုံး လောလိုက်တာ . . . တကထဲမှဘဲ . . . အင်း ကျီလေး ဘာလေးချွတ်ပါရစေအုံး”

ပြောပြောဆိုဆို အင်းကျီကို ချွတ်လိုက်ပြီး ဘရာစီယာကိုပါတစ်ခါတည်း ချွတ်လိုက်တယ် အပေါ်ပိုင်းဗလာကျင်းနေတဲ့ မမရဲ့အလှဟာ ရောမက ပီးနပ်နတ်သမီးရှုံးလောက်တယ်။ အသားအရည်ကဖြူဝင်းနေပြီး အကြောစိမ်းလေးတွေက ရင်အုံနဲ့ရင်ဘတ်မှာ ဖျာနေရဲ့ မက်မောစရာအဲဒီနို့အုံတွေကို တယုတယပွတ်ပေးနေမိတယ်။ ကုတင်ဆီ တရွေ့ရွေ့သွားပြီး သူ့ကိုတွန်းလှဲလိုက်ပါတယ်။

“လှလိုက်တာမမရယ်”

“ဗို့အမျိုးက တသားမွေးတသွေးလှကွ”

“ဒါဆို တစ်ဒါဒင်လောက်မွေးအောင် ကျွန်တော် လုပ်ပေးမယ်”

“ခွေးကောင် . . .”

နောက်ယင်းပြောင်ယင်းနဲ့မဝေရဲ့ ပါးထဲ ကျွန်တော့်နှာခေါင်းကို နှစ်သွင်းလိုက်ပါတယ် . . . သူ့လဲ တယုတယလက်သည်းရှည်ကြီးတွေထားထားတဲ့လက်တွေနဲ့ ကျွန်

တော့သံဝင်ပေ့ဟို လှိုင်းပေးနေရဲ့။

“ . . . မမလေ မင်းကိုမြင်ထဲက ချစ်တာ”

“ကျွန်တော်လည်း မမကို သိပ်ချစ်ပါတယ် . . . မမရယ် မမသာတခြားလူနောက် မလိုက်သွားနဲ့”

“ချစ်တယ်သာပြောတယ် တစ်ခါထဲ ဒီကခြေတိုအောင်ရှောက်ပြတာ တောင် မတုန်မလှုပ်နဲ့ ဘုန်းကြီးကျနေတာဘဲ”

“ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်လေ . . . မမအခုကျွန်တော့်ကို ရပြီ မတုတ်လား”

“အေးနော် . . . ဒို့ကိုသစ္စာတော့ မမဲ့နဲ့ အချစ်ကြီးသလို အမျက်လဲကြီးတယ်မောင်လေး . . .”

“ကြောက်ပါတယ် မမရယ်”

“သွား . . . လာနောက်မနေနဲ့ ဒီက အတည်ပြောနေတာ . . .”

အခုဆို ကျွန်တော့်လက်ဟာ မမဝေရဲ့ထင်ကို ဖြေချနေပါပြီ။ ပိုးတူထင်မို့ရှောက်ကျွတ်ကျသွားလေရဲ့ စပ်စပိုင်ဒါအနက်ကလေးဟာ တောင့်တင်းလှတဲ့ ပေါင်တန်တွေနဲ့ ခပ်မို့မို့လေးဖြစ်နေတဲ့ ဘိုက်သားတိုက်ကို လောဘတကြီးအုပ်စိုးထားတယ်။ ပေါင်ကြားက စမူဆာပုံနေရာ

လေးဟာ သိသိသာသာကြီး ဖေါင်းမို့ထွက်နေရဲ့။ ပထမတော့ ဘောင်းဘီပေါ်ကစဲ သူ့စောက်ဖုတ်ကို အသာပွတ်သပ်ပေးမိပါတယ်။ သူ့လဲ မနေတတ်သလို ရှက်သလို ကြောက်သလို ဟန်ဆောင်နေသေးရဲ့ နောက်တော့ တဖြေးဖြေးအရသာတွေလာဟန်နဲ့ ပေါင်ကို ဟစ်ဟစ်လုပ်ပြီး ပါးစပ်က တဟင်းဟင်းနဲ့ ငြီးလာတယ် ဒီတော့ တစ်ဆင့်တက်ပြီး ဘောင်းဘီကို အသာဟလိုက်ပြီး လက်ထိုးထုံလိုက်ပါတယ် မုန့်ဖိုအသေးစားလေးလို ပူနွေးပျော့အိနေရဲ့ အမွှေးတွေကတော့ မရိတ်တာ ကြာလို့ထင်ပါရဲ့ ကြမ်းတမ်းရှည်လျားနေပြီ။

“မမ . . မြက်တွေရှည်လှချည်လား”

“သွား . . မသိဘူး”

“အာဟား . . သူကဘဲရှက်ရတယ်ရှိသေး . .

အဲဒီအမွှေးတွေကိုလဲ အသာပွတ်သပ်ပေးပြီး နှိုးဆွနေမိတယ် မမဝေတစ်ယောက် နှုတ်ခမ်းကိုက်ပြီး တောင့်ခံနေသေးတယ်။ ကျွန်တော့်လတ်ချောင်းတွေဟာ သူ့အကွဲကြောင်းကို အထက်အောက် ပွတ်ပြီး ဝင်ခွင့်ရအောင် လမ်းသလားနေရဲ့။

“မမ ပေါင်နဲ့နဲလေးဟပေးပါလား . . တစ်ခါထဲ စိကပ်ထားလိုက်တာ”

ကျွန်တော်သတိပေးမှ ရှက်ပြီးလေးနဲ့ပေါင်ကို နဲ့နဲချင်းမြဲပေးတယ် သူ့စောက်ခေါင်းဟာ ခြောက်နေပေမဲ့ ဝမ်းခလယ် ှာဆစ်ကတော့ မရပေကဝင်သွားလေရဲ့။ ပြီးတော့ စောက်စေ့ကလေးကို ကလိပေးနေတယ်။

“ဏိုး . . ဖောင်လေး နာတယ် ပြေးပြေး”

ဟုတ်သားဘဲ ဟအားသွားသွင်းတာကို . . . ဟစ်အံ့အံ့ အကြာပေါင်းခံတဲ့နေရာကို နနနယ်နယ်ကိုင်သင့်တာကို နံ့ထိုင်တန်နေတဲ့ခိတ်ကို ထိန်းလိုက်ပြီး သူ့စောက်စေ့ကလေးကို ဖန်ပူးလေးတစ်ခုကို ညှင်ညှင်သာသာလေး အင်တိုင်းနဲ့လက်မကြားမှာ ညှပ်ပွတ်ပေးနေမိတယ် ဒီတော့မှ မအေးက တဟင်းဟင်းနဲ့အရသာတွေ နေရဲ့။

စောက်ခေါင်းထဲကလဲ စောက်ရည်တွေ ကစိမ့်စိမ့်ထွက်လာပါပြီ လက်ခလယ်တာသာမို့ဟာ တစ်ချောင်းလို စောက်ခေါင်းဘဲရှော့ဆိုဝင်သွားလေရဲ့ ပထမတော့ ဆက်ကနဲတွန့်သွားပေမဲ့ တဖြေးဖြေးနဲ့ အသားကျသွားတယ် အယ်လောက်ကြာကြာအနွဲ့တွေကို ထိန်းသိမ်းထားရတယ် မသိဘူး အရည်တွေဟာ မနားတမ်းယ့်စီးလာပါတယ် တဖြေးဖြေးနဲ့အိပ်သာခင်းမှာ ထင်လာတဲ့အကွက်ကြီးဟာ ကြီးသထက်ကြီးလာတယ် လက်အဝင်အထွက်ကလဲ တဖြတ်ဖြတ်နဲ့ ပြည်လာလို့ မမဝေက ခပ်ငြီးငြီး အောင့်ထား

ရှာတယ် ကျွန်တော်လဲ. စောက်ခေါင်းကနေ လက်ကို ထုတ်ပြီး အရည်စီးကြောင်းအတိုင်း ဖင်ကြားထဲလက်ကို သွင်းပြီးပွတ်သပ်ပေးတော့ . . . ။

“ဟဲ့ . . . မတုတ်ဟာတွေလုပ်မနေနဲ့ မမ မနေ တတ်ဘူး အိုး . . . ပြောရခက်ပါလား . . . အား”

လက်နဲ့ အစွမ်းကုန်ဆွပေးလို့ ကျေနပ်တာနဲ့ ကျွန် တော်ဟာ ကုတင်အောက်ကိုဆင်းပြီး ဒူးထောက်ချလိုက် တယ် ချက်ချင်းကြီးလှုပ်ရှားမှုရပ်သွားလို့ မမက အရမ်းအဲ ဆုံးကြားသွားပုံထဲ . . . ဖြစ်ကနဲပျက်စေတိုင်းကြည့်ပြီး ကျွန် တော်ဟာလုပ်မယ်ဆိုတာသိသွားတော့ ပေါင်ကို အသာ တားပြီးကုတင်စောင်းနားရွေ့ပေးတယ်။

“ဟင်း . . . မောင်လေးကတော့ မမကိုအေး အောင်လုပ်နေတာဘဲ ကိုကိုကိုကုန်က နေတိုင်းဒါလုပ် တယ် သူမမကို သိပ်ချစ်တာဘဲ အရိပ်ကကြည့်ကြည့်နဲ့”

ပြောမင်း ပြောယင်း ဝမ်းနဲလာတန်နဲ့ အထိ ဝင်သွားပါတယ်။

“အခု ကျွန်တော်ရှိနေပြီဘဲ မမရယ်”
“အင်းပေါ့လေ ဒီလိုဘဲဖြေရမှာပေါ့”

သူတို့နှစ်ယ့်ကိုအနေနဲ့ စောက်ဖုတ်ကို တစ်ချက် မွှေးလိုက်ပါတယ် . . . ပွိုင်လင်ရေမွှေးနံ့ဟာသင်းလို့။

“မမရေမွှေးဆွတ်တယ်ဟုတ်လား”

“အေးပေါ့ . . . နို့ပို့ယင်နို့မိန်းမတွေ အောက်ဆော် နံလွန်းလို့ မမတော့ အရမ်းမုန်းတာ . . .”

“ကောင်းတာပေါ့”

ပြောပြောဆိုဆို စေးကြီးတဲ့ စောက်ဖုတ်ထဲ လျှာ ကိုထိုးတဲ့လိုက်ပါတယ် . . . အခုနကလိပေးလို့ တင်းဟာနေ တဲ့ စောက်စေ့ဟာ လျှာနဲ့ထိသွားတာနဲ့ တွန့်ကနဲဖြစ်သွား ရဲ့ မမရဲ့ဖင်ကြောတွေနဲ့ပြီး စောက်ခေါင်းက ကြွက်သား တွေပါနဲ့ သွားရဲ့။ ကျွန်တော်ဟာ ပန်းနုရောင် စောက် ခေါင်းလေးထဲလျှာကို ထိုးပြီး ဒလတ်တစ်ခုလိုမွှေးပေးတော့ မမတစ်ယောက်မြေတစ်ကောင်လို တွန့်လိပ်နေရဲ့။

“အိုး . . . အားဟား အင်း . . . မောင်လေး . . . အိုး . . . မမ . . . မမ . . . အိုး . . . အား . . . အား”

မမတစ်ယောက်နုတ်က မချိမဆန်ဝေဒနာသံတွေ ဖြစ်လာပါတယ် အခုနရှက်တာတွေ ကွက်ပြေးသွားပုံထဲ။ ပေါင်နစ်ချောင်းကို ပိုပိုပြီးဖြဲပေးသလို . . . ဖင်ကိုလဲကြွပြီး တော့ထားနေရဲ့။ ပေါင်လားဝင်းဝင်းကြီးတွေဟာ တဆက် ဆက်တုန်နေတယ်လေ . . . ဖေရဲ့ နုတ်ခင်းတွေဟာ လေပြင်း မိတဲ့ပွင့်ချပ်တွေလို တဖျတ်ဖျတ်တုန်နေသေးတယ်။

အိမ်သာခင်းကို လက်နဲ့ဆုပ်ပြီး ခေါင်းကိုကယ် ညှာ

ရမ်းခါနေတဲ့ မမဝံ့ဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ရမက်မီးပုံတဲ့ လောင်စာ ဖြေပေးနေပါတယ်။

ဒါနဲ့စိတ်မတိုနိုးနိုင်တော့တဲ့ မမရဲ့စောက်ဖက်တဲ့ စေ့စေ့ပါချွင်းပြီး စောက်စေ့ကို နှုတ်ခမ်းနုနုလေးတဲ့ ဝုံပြီးချွဲချွဲစုပ်သလို စုပ်နေမိတယ် ကျွန်တော်ကတော့ သူ့ကို အရသာပေးရလို့ ကျေနပ်မှုရှိရုံတလွဲပြီး ဘယ်လိုမှ မခံစားရဘူး မမဝေခမျာမှာ မှန်ကိုင်းအလယ်ကိုရောက်နေသလို ဗရမ်းကကာ ရမ်းခါနေရဲ့ သူ့နို့တွေဟာ အထိန်းအချွပ်ပဲ့နေလို့ ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ ဖျင်တွေလိုပတ်ချာလည် ရမ်းခါနေတယ်။

“မောင်လေးရယ် မမရဲ့မောင်လေးရယ် အိုး . . အား . . နိုး . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . အိုး မောင်လေးရယ် . . အား . . အိုး”

သူ့ရဲ့တကာသံတွေဟာ ကျွန်တော့်အဖို့ နားပင်ပဲလံ့ပြစ်လုပါတယ် . . သူ့အော်တော့ ကျွန်တော်ကလီလော ကျွန်တော်ကလီလော သူ့အော်လေးနဲ့ ပတ်ချာလည်နေရဲ့ စောက်ခေါင်းထဲလျှာထဲပြီး ကော်ပတ်စားသလို ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်နဲ့ ပွတ်ကိုက်ပေးတော့ မမဖော့ အသဲတွဲတော့ မလို အော်ရှာတယ်။

ကျွန်တော့်သက်ချက်နဲ့ မမတစ်ယောက် ၄ ခေါက်

လောက်ပြီးသွားတယ် . . ကုတင်အိပ်ယာခင်းမှာ အိုင်အသေစားလောတစ်ခုဖြစ်နေရဲ့ . . အရည်ကြည်တွေ ရော ပြုပြုအပြင်တွေရော ဝေါ့ . . ။

“ကောင်းလားမေ . . ” “အင်း . . ”

ကုတင်ပေါ်တက်ပြီး မမနဲ့ ယှဉ်အိပ်ယာခင်း ဒုစိန်နိုးဝေလိုက်တာပါ။ သူ့ရဲ့ရွှေမဝတဲ့နို့အုံကြီးတွေကို ထယုတယ . . နယ်လင်း နို့စို့ခွင်စိတ်ပေါက်လာတာနဲ့ ဝုံပြီး တစ်လုံးနဲ့ အသာခင်လိုက်တယ် . . နွေးတွေနွေးညှိတဲ့ နို့အုံရဲ့အသွေးကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ ဒုက်ဒုမ်းထဲ အသက် ၁၀ နှစ်လောက်ပြန်ငယ်သွားသလို ခံစားရမိတယ်။ သားကောင်းထိုင်မီသတဲ့ နို့အုံကြီးတွေဟာ ငယ်ငယ်က အမေ့နို့စို့ခုံပုံကို သတိရစေတယ်။

နို့သီးထိပ်လေးတွေကို လျှာနဲ့ ယထိပြီး ထမြူးမြူးမြင်းစုပ်ပေးနေမိတယ်။

“မောင်လေးရယ် . . ကောမ်းလိုက်တာ ဟမ်း . . အို့ မတိုက်နဲ့ . . နော် . . နာတယ် . . ဝါ့မောင်က လိမ်စာပါရဲ့သားနဲ့ . . ”

မက်တထိ ကိုက်ပေးတော့ နာသွားတယ်ထင်ပါရဲ့ ခေါ်လို့တို အသာပွတ်ပေးတယ် လေချိုသွေးရှာတယ်။

သူ့ကို အသာနို့စို့နေတဲ့ သူ့လက်တွေက ကျွန်

တောင့်ရပ်တက်ဆီလာပြီး အင်းကျိုကြမ်းသီးတွေ တစ်လုံး
 သွမ်းလိုက်ဖြုတ်နေပါတယ်။ ဟင်သွားတဲ့ ရပ်တတ်တဲလက်
 ထိုးတဲ့ပြီး ဖွဲ့စွဲလေး ဝွတ်သပ်ပေးနေတယ်။ ကျွန်တော့်တစ်
 ကိုယ်လုံးဟာ ကြက်သီးမွှေးညှင်းတွေနဲ့ပြည့်သွားလေရဲ့
 သူလဲ ခီဝညာတွေကောင်းကောင်း ဆည်းပူးထားပုံရတယ်။
 ကျွန်တော့်နို့သီးတွေကို လက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ အာသာချေ
 ဝှေးသလို ဆင်နှာမောင်းလို သွယ်တန်းတဲ့ပေါင်တံကြီး
 တွေနဲ့လည်း ကျွန်တော့်ပေါင်တွေကို ဝွတ်သပ်ပေးနေသေး
 ရဲ့။ ကျွန်တော့်နို့နေတဲ့လှူနို့အုံတိုက်ကနေပြီး အရှည်ကြည်
 လေးတွေနီးကျလာပါတယ်။ ဘွဲ့နဲ့ ခန္ဓာတိုက်က တွက်တဲ့
 လပ်လပ်ဆပ်ဆပ်နို့ရည်ကြည်မို့ ပူခွေးပြီးဆိမ့်နေတယ်။

“မောင်လေး . . သိပ်ခရီးနဲ့ သွေးဥသွေးမယ် ဒါဆို
 လှတော့မှမှမကုတ်ဘူး မမယောတို့ကတစ်ခါနို့လိုက်တာ
 ကပတ်လောတ်လွှေဥသွေးတယ် . . အနီကွတ်ကြီးလို
 ယင်လို့။”

ကျွန်တစ်ဖက်ကိုလည်း အသာလက်နဲ့ ဆုပ်ချေ
 ဝေးနေမိတတ် တမ်းမာပေါင်းမို့နေတာမို့ ကိုင်ရတာ စီးစီး
 ပိုင်ပိုင်နို့ကွပ်ကွပ် တစ်အုတ်ညှစ်ချလိုက်တိုင်း လက်ချောင်း
 တွေက နို့ထဲကို နှစ်နှစ်ဝင်သွားလေရဲ့ ခဏချင်းမှတစ် နို့အုံ
 ကြီးဟာ ခာတဝါပြီး ပန်းချောင်တပ်လာပါတယ်။ အကြော

ဒီဝါးလေးတွေလဲ သိသိသာသာ ကောင်းထလာလေရဲ့ . . ။

“အင်း . . မောင်လေး သိပ်ကောင်းတာဘဲကွယ်
 တော်တော်ပါနဲ့ဆို နို့တွေကို ထိုနီးနေတာဘဲ”

ကျွန်တော်သည် နို့စို့ရတာကြောင့်မို့ အသာ ထ
 ထိုင်လိုက်တယ် ဒါပေမဲ့ မမဝေက ထတို့မပေးပါဘူး . .
 ဒါကနေသိုင်းဖက်ပြီး သူ့ဆီအသာဆွဲယူလိုက်တယ် ပြီး
 တော့ ကြွတ်သားတွေနဲ့ ပြည့်မောက်နေတဲ့ ကျွန်တော့်
 ရင်အုံကိုလျှာနဲ့လိုက်ရုတ်နေရဲ့ . . ကျွန်တော် သူ့ကို သိပ်
 သွမ်းခေမိပြီး ဟုတ်တယ်လေ ယောတို့ကတစ်ယောက်ရဲ့လို
 အပ်ချက်ကို သိတဲ့မိန်းမကို တယ်ယောတို့ကမ ချွန်တဲ
 နေမှာလဲ ဟုတ်တယ်ပဟုတ်လား။

ကျွန်တော့်ပုဆိုးကို သူ့လက်တွေက အသာဖြေချ
 လိုက်ပါတယ်။ အိပ်နေယင်းမို့ ဘာမှ အောက်ခံတွေ ထာ
 တွေဝတ်ပထားဘူးလေ . . ပုဆိုးကျွတ်သွားတာနဲ့ တိုယ်
 တံလုံးဖြစ်သွားလေရဲ့။

ကျွန်တော့်ဝဲပဲဟာ သူ့ပေါင်မှာ ထောက်နေရဲ့။
 တစ်ဝတ်လွန်းလို့ ခုတ်ကြီးတစ်ချောင်းလို ဟောင့်တင်း နေတဲ့
 ခေံကြီးဟာ ခရမ်းချဉ်သီးတစ်လုံးလို နီရဲ့နေတယ် လချောင်း
 ဝတ်လည်မှာ အကြောမြင်တွေက သစ်ဖြစ်တွေလို အုပ်
 သိုင်းနေတယ် ဝေါ့ဥကတော့ ထုံးစံအတိုင်း လီးတောင်

ယင် ရွံ့ရွံ့လေးဖြစ်နေရဲ့။ ကျွန်တော့်ဝတ်ကို သူ့လက်နဲ့ အသာ
ကိုင်ယမ်းအုပ်မိလိုက်တာနဲ့ ဓာတ်လိုက်ခံရသလို တောင်
ဖြစ်သွားလေရဲ့။

“တဲ့ . . . မောင်လေး . . . မောင်လေး မင်းတက
အရွယ်နဲ့ မလိုက်ပါလား ကြီးလိုက်တဲ့ဟာကြီး . . . မောင်
လေးရယ် . . . ငါ့ . . . မမချစ်တဲ့ငါ့မောင်ရယ် . . . ကြည့်
စမ်း . . . ကြည့်စမ်း . . .”

ဟုတ်ပါတယ် လီးကြီးတာ သူ့လက်ထဲမှာ တဆတ်
ဆတ်နဲ့ရုန်းနေရဲ့ သူ့လက်နဲ့လေးတွေဟာ လီးကို အဝတ်
ပြည့်အောင်မဆုတ်နိုင်ပါဘူး အရင်ကဆုတ်တိုင်ထားတာ မှီ
အင်္ကျီမှာ ၅ လက်မလောက် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြီး ကျန်
နေသေးတယ်။

“ထဲ . . . မောင်လေး ဝတ်လက်အိပ်စမ်း”

ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော့်ထို ရင်ဘတ်ကို လက်မ
ဝါးထော်နုနုနဲ့အသာအသာတွန်းလှဲလိုက်ပါတယ်။

ပြောတော့ . . . ခိုးဝေါ်ကို ထိုးတတ်တော့ရဲ့ ခိုးတဲ့လို
ထောင်နေတဲ့လီးထို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ အားရဝါးရ ဆုပ်တိုက်
လိုက်လေရဲ့ . . . သူ့နဲ့ တစ်တိုက်လုံးတာ တုန်တုန်နီနီဖြစ်
နေပါတယ် ဒစ်ထိုပြုတ်ထဲနဲ့ တစ်ချက်စုပ်လိုက်တယ် . . .
ဝတာမဝေါ့ . . . တပြေးပြေးချင်းပါးစပ်ဟပြီး ဒစ်ကို လှည့်

ဝတ်စုပ်နေပါတော့တယ် . . . ဒစ်ကစီခုလုံးဟာ သူ့ပေါ်စပ်
ယံ့မောက်သွားပြီး ယျာလေးနဲ့ ဖမ်းယိပ်ကို ကလေးပေးတော့
ကျွန်တော့်မှာ ခိုကိုးရာမဲ့ တုန်လှုပ်မိတယ် . . . ဘာကမ္မ
ဒီအရာသာကံနေ့ ဝေယံနိုင်ပါသေး။

“ခရီး . . . ဗေ . . . အား . . . အား . . . ဗေ . . .
ဗေ . . . ခြီး . . . ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ် . . . ဗေ . . . ခရီး . . .
ဖိုး . . . ဗေ . . . အား . . . ယား”

မေ့လျော့သက်သ်မှာ ကျွန်တော် ပြောင်းဆန်နေပါ
တယ် သူ့နဲ့ကျွမ်းကျင်မှုဟာ အံ့ဩစရာပါပဲ။ သူ့ဇယာကိုး
နဲ့သူ့ဟာဘယ်လောက်များ နည်းသစ်နည်းဆန်းတွေနဲ့
ရုမက်ယိုင်းမှာ မျောခဲ့ကြတယ်မယ်ဘူး ဝါးဖေါင်းဖေါင်း
လေးကို ချိတ်နေအောင်လီးကို အားပေးတရုတ်ယူပေးနေ
အလို လက်ဖဝါးနုနုလေးထဲမှာ တွေ့ခွဲတွေကို ထုပြီး အ
သာ ဆုပ်နုတ်ပေးနေရဲ့။ တစ်ချက်တစ်ချက် . . . စအိုဝကို
လက်ညှိုးပေးနဲ့ ကလေးနေတယ်။ ကျွန်တော့် ကမ်းသက်
မှာ တစ်ခါမှ မခစားဘူးတဲ့အရသာတွေ ကလိပ်လိပ် တက်
လာတယ်။

လီးအရင်းကိုလက်နဲ့ တင်းတင်းကြီးဆုပ်ပြီးခေါင်း
ကို ခရွေတိုးနှောက်ဝင်လုပ်လား လီးကို စုပ်နေပြန်ပါတယ်
သူ့များတွေပြောတဲ့ စောက်ဖုတ်ထဲက မျောစုပ်ယင်လဲ ဒီလို

တဲနေမယ် တင်တယ်။ ဒစ်ကိုပြုတ်ထွက်မတတ်စုပ်ယဉ်း
ရွှေ့ယိုးနောက်ပင်လုပ်ဝေးနေတော့ အကြောတွေဟာ
တဆတ်ဆတ်ခါနေအောင် ဖိလ်တွေတတ်လာပါတယ်။

“အား မမ . . ပြေးပြေး . . ပြေးပြေး . . ဒိုး
မမ . . အား . . ကျွန်တော် ခေလီမိုမယ် . . ဒိုး . .
မရဘူး . . မမ . . အား . . အား . . အား . . အား . .
. . အား . . အား . .”

ကျွန်တော်နားတစ်ကောင်လိုအော်လဲ သူဝရွှေစိုက်
ပါဘူး။ လီးကိုသာ ဆက်တိုက်စုပ်ပြီးခေါင်းကို ရွှေ့တိုး
နောက်ပင် ခပ်မြန်မြန်လုပ်လာတယ်။

ဒီတော့ ကျွန်တော်လဲ အကြာကြီး အောင်မခံ
နိုင်တော့ဘူး။ ဒုတ်ခုံပြုတ်ပျက်ခံရတဲ့ ကြက်တစ်ကောင်လို
လည်ကြီးလဲမိပြီး တွန့်လီခဲကောက်ကွေးဘူးတယ် . . ဂီး
ဟာ အခုနကထက်ပိုမာလာပြီး ဆီးမြှန်ကနေ သုတ်ရည်
တွေ ဝေါကနဲစနဲထွက်သွားတယ် . . ကျွန်တော်တစ်
ကိုယ်လုံး သွေးတွေမရှိတော့သလို နှုတ်နယ်သွေးလေမဲ့ . .
မမဝေကတော့ ထွက်တဲ့ယာတွေတင်မကထူး မြန်ချောင်း
ထဲမှာ ကျန်တဲ့ယာတွေကိုပါ လက်ဝါးနဲ့ ဖိမြစ်ယူပြီး ဝါးစပ်
လဲမှာ အရသာခံစုပ်နေမဲ့။

“ကောင်းလိုက်တာ မမရယ်”

“ကောင်းရမှာပေါ့ . . မမဝေ”

ပြောပြောဆိုဆိုကျွန်တော်နဲ့ယဉ်အိပ်ပြီး ကျွန်တော်
တို့ တယုတယသု ရင်ခွင်ထဲမှာ ဖက်ထားပါတယ်။ ကလေး
တစ်ယောက်ကို လှယာနေတဲ့မမကို ကျွန်တော် အထက်မတ
ဆင်သွားမိပြီ . . ဒါကြောင့် အနိုးတွေကိုးကျေမတတ်
မမဝေကို ဖာလဲဖာလဲကြီးဖက်ထားလိုက်မိတယ်။

“မောင်လေး . . မမကိုချစ်မဲ့လား”

“မမရယ် ဝံ့လို့ရယ်ဝံ့ထားချင်တယ်”

“အမယ် အပိုတွေ” “မမကျွန်တော့်မဲ့ အချစ်ကို

ယာသမလုပ်နဲ့ ကျွန်တော် တကယ်ပြောတာပါ”

“ကဲပါ . . မျက်နှာကြီးပုပ်သိုးမနေပါနဲ့ လုပ်ပါကယ်”

ပြောပြောဆိုဆို ဟန်ဆောင်စိတ်ဆိုးကြွတဲ့ ကျွန်
တော့်မျက်နှာကို သူ့ဖက်ဆွဲယူပြီး ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းတွေ
ကို ဝါးနှစ်ဖက်ကနေညှစ်ပြီး ဝံ့လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဟ
ရွတ်ရွတ်ခွတ်ခွတ်ယူနေမဲ့ . . သူ့မဲ့အိုးမွှေးမွှေးတွေတဲ့ အ
နမ်းမှာ ကျွန်တော်မဲ့တစ်ကိုယ်လုံး မျောပါသွားပြီး ဖြစ်မဲ့
တင်တင်ပြင်ထဲရောက်သွားသလို ခံစားတာ အချိန်အကန့်
အသတ်မဲ့ မျောချင်ရာမျောနေတယ် . . သူ့ကိုတော့ ကင်း
တင်ပြီးဖက်ထားဆဲပဲဟဲ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်ခန္ဓာတွေဟာ
ထသားထဲကျအောင် ပွဲကပ်နေကြတယ်။

“ဤတံ . . .” “ဟင်း စိတ်ချီတိုင်းသာ လုပ်ရယင်
မောင်လေးတွေဝေတွေမှာဘဲ ကဲ . . . မမလဲပြန်ရမယ်
မောင်လေး မေမေတို့စိတ်ပုံနေမယ် . . . မမတူမလေးကို
လည်း စာပြောနေရအုံးမယ် . . . ဒီညနေ ကောင်မလေး
စာမေးပွဲရှိတယ်။”

“ဘယ်နှစ်ဟန်းလဲ” ဝေ-ဟန်း “ဒုး . . . ရပါ
တယ် . . . အစမ်းစစ်တာဘဲ အရေးမကြီးပါဘူး။ ရပါတယ်
မလုပ်နဲ့ သူကသေချာတယ် မောင်လေးလို့ အစမ်းဆဲစစ်
စစ် ဘာဘဲစစ်စစ် သေချာပြောရမူ။”

မမဝေတာ လီးကိုလက်နဲ့အသာဆုပ်ပြီး ပွတ်သပ်
ဆုပ်နယ်ပေးနေပါတယ် ဝေဟာလည်း နဂိုအကျင့်ဆိုးအ
ကိုင်း ကိပ်ပုတ်ယင်း တောင်ထလာလေရဲ့။

တဖြေးဖြေးနဲ့ အခုနလို မာတောင်ပြီး ဖုတ် ဟစ်
ချောင်းပုံစံမို့နှုတ်လာပါတယ်။

“ဟင် မောင်လေး ဘာလုပ်နေတာလဲလို့”

“ကဲ ဒီလောက်တောင်နေလဲ လုပ်ရတော့မှာပေါ့”

“မမ အယ်ပုံစံကြိုက်လဲ”

“လေးဘက်ထောက်ပေးမယ် . . . မောင်လေးက
နောက်ကလုပ်ပေး . . .”

ပြောပြောဆိုဆို ကုတ်ပေါ်မှာ လေးဖက် ထောက်

ပြီး ခေါင်းကို အောက်ခိုက်ထားလိုက်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ဖင်
ကားကားပြီးဖို့ အသာပွတ်ပေးယင်း စောက်ဖုတ်နှစ်လွှာ
ကို ဟလိုက်တယ် အရှည်တွေနဲ့ ရွဲအိနေတာမို့ “ပလပ်”
ကနဲ အသံပြည်ပြီး အင်မတန် နူးညံ့လှပဲ့လဲ . . . ကျွန် တော်
မနေနိုင်လို့ အတွင်းနုတ်ခမ်းတွေကို ပါးစပ်နဲ့ တစ်ခုခု ခုတ်
နမ်းလိုက်မိတယ်။

“ဟင်း . . . မောင်လေး ဖင်တစ်ချက်ကော့ထွား
ယင်း မသက်မသာနဲ့ပြီးပြီဤတယ် ။ ကျွန်တော်လဲ သိပ်
အချိန်ဆွဲနေချင်ဘူး ဒါနဲ့ ဝပ်ကြီးကို ကိုပ်ပြီး သူ့စောက်
ဖုတ် အကွဲကြောင်းတလျှောက် လိုက်ပွတ်သပ်ပေးလိုက်
တယ် မမခမြာအနုတွေပြင်းလွန်းလို့ ဖင်သားတွေ ဟအတ်
ဆတ်တုန်နေရဲ့ စောက်ဖုတ်ကလဲ ဟစ်ဟစ်နဲ့ ယီးကို ပုံလုပ်
နေတယ်။”

မောင်လေး လုပ်တော့လေ . . . မေ ခနေတတ်
တော့ထူး ပြေးပြေးလဲလုပ်အုံးနေရ် မမက ယောက်ျားနဲ့
မတွေ့တာကြာပြီ။

ထုတ်မှာပါ သူ့စောက်ခေါင်းလေးက အဖို့လေး
တစ်ယောက်လို့ ကျွန်းကျွန်းလေး . . . ကျွန်တော်က တော့
ချုပ်ချုပ်မသွင်းလေးထဲ အဝမှာ ဟပ်လိုယိုး ဒီညွန့် ကလီ
ပေးနေမိတယ် စောက်စေ့ကို လီးခစ်နဲ့ ပွတ်တိုက်ပေးတော့

မမေဝဟာ ဝိုမလိုနိုမလိုအသံကြီးနဲ့ တောင်းခန်ရှက်ကယ်
အပြည်ထောင်လဲ မွဲနေအောင်လှုပ်လှည့်ပေးလေမဲ့။

ကျွန်တော်လဲ ထိပ်အကြာကြီး အချိန်မဆွဲနိုင်ပါဘူး
ခစ်ကို စောက်ခေါင်းပထွေးပြီး တဆစ်လုံးထဲလိုက်ပါသေး။

“မြစ် . . . ခ . . . ခြေးခြေး . . .”

မမေ့ဖင်သားတွေတွေကြီးကို အသာပွတ်သပ်ယင်
ခဏစောင့်လိုက်တယ် . . . ပြီးတော့ နောက်တဆစ်
ထပ်ထဲလိုက်တယ်။

“မြစ် . . . အ . . . အဝို . . . အား . . .” ခြေးခြေးချင်း

တဆစ်တဆစ်ထဲသွားတာ တစ်ဝက်ကျော်နေပါပြီ ဖောက်
ခေါင်းကတော့ သိပ်ကျဉ်းတာထဲ လီးကိုကျပ်စီးထားသလို
တင်းကြပ်နေလေမဲ့ အဲဒီတစ်ဝက်လောက်မှာဘဲ ဆက်
မသွင်းတော့ဘူး ဝှေ့တိုးနောက်ဝင်နဲ့ မမ စိတ်ကြွလာအောင်
ကလိနေတယ်။

“မောင်လေး နာနာသာလုပ်တော့ မမ ခန့်ဝင်ပြီ”

ပြောပြောဆိုဆိုပင်ကို ကော့ပေးပြီး စောက်ဖုတ်
ကြွက်သားတွေနဲ့လီးကို ညှစ်စုပ်နေမဲ့ ကျွန်တော်လဲ သူ့ပုခုံး
ကိုခိုင်းအောက်ကလေးကိုင်ပြီး တချိန်ယိုး ခဆာင့်ချလိုက်
ပေးတယ်။

“မြတ် . . . မြစ် . . . မြစ် . . . မြစ် . . . ခုတ် . . . အာ

. . . အား . . . အား အင်း . . . အမလေး . . . မောင်လေး
ရယ် . . . ကောင်းလိုက်တာ . . .”

အဆုံးထိဝင်သွားတဲ့လီးကို ပြန်မထုတ်ဘဲ ပတ်
ခြာလှည့်ပေးလိုက်တော့ မမမူတွေ တဆက်ဆက်တုန်ပြီး
ဏှာသံနဲ့ဆွဲဆွဲဝင်ဝင်ပြီးလိုက်တာပဲ သူ့နှိမ့်ကော ပြုတ်
ကျတော့မို့ ပုံစံနဲ့ မှင်ထယ်ဆီကနေ ခိုးလေးမို့နေမဲ့
ကျွန်တော်လဲ သူ့ပေါ်မှ မှေးပြီးနှိမ့်တွေကိုအသာဆုပ်ကိုင်
ပြီး ညှစ်ပေးနေမိတယ်။

“လုပ်ကွယ် မောင်လေး အား မမအချိန်မရဘူး”

“မမကြိုက်မဲ့လား” “ကြိုက်တာပေါ့ မောင်လေး

ရယ် မင်းလီးကကြီးလဲကြီး ရှည်လဲရှည်တော့ မမနှစ်နဲ့ချိ
ပြီး ထိနဲ့သိမ်းခုံချင်နေပါကယ် မမကို မောင်လေး လက်
ထပ်ပေး . . . ဒါမှမို့အားရပါးရချစ်နိုင်မှာ”

“ဖြစ်ဝါမလား မမရယ် မမက ပညာတတ်

ကျွန်တော် က ကလေးရိုက်နေတဲ့ အလုပ်လက်မဲ့
တစ်ယောက်”

“အို . . . အကဲမဲ့ (၇)ရက် . . . အနီပွမ်း(၇)ရက်ထဲ

ဘယ်သူ့ဝန်ခိုက်ရမှာလဲ ဒီမှာမောင်လေး မမပြောမယ်
မမကို အမြန်ဆုံးလက်ထပ်မယ် မင်းကိုမမပိုင်ဆိုင်ချင် ကယ်
တော်ကြာသူများနောက်ပါသွားမယ် ကောင်မတွေက

လီးကြီးကြီး လိုက်ရှာနေတာ။

“ဒါကတော့ မမလတော့တဲ့မမရယ် မမရော မရွာလို့လား။”

“ကဲမယ် . . မမကကံကောင်းလို့ရတာ ပါနောက် ပြီး ကိုယ်ကိုယ်လဲကြိုအားလို့ . . မင်းကဘာလဲ မမကို မချစ် သူးလား။”

“ချစ်တာပေါ့ . . မမရာ ကံ . . ကံ”

“ဗြဲထိ ခုတ် . . ထင် ခုတ် . . အင် အိုး”

ကောင်းလိုက်တာ ခောင်လေးရယ် မင်းချစ်ပုံကြီး က လဲကြောက်စရာကြီး”

“ချစ်လက်သေလေ . . ” ချစ်စ မောင်လေး မမကို မညှာနဲ့ မမကွဲသွားပစေ . . ဆောင့်သာဆောင့် အိုး . . အား . . ခောင်လေးရယ် . . အထက်ရယ် . . အိုး . . အား . . ဟား”

မမရဲ့ မမကံသံတွေကြောင့် ကျွန်တော်စိတ်တွေ မတရားထန်လာပါတယ် . . စိတ်ထန်လေ မမရဲ့ မင်္ဂလာ ကြီးတွေကို လက်ဝဲနဲ့ အားရဝဲနဲ့ ညွှန်ထိုင်ပြီး လီးကို အဆုံးထိဆောင့်ဆောင့်သွင်းနေမိတယ် . . ဒစ်တာ သား အိမ်ကို ယိတ်ဒုတ်ကနဲ . . ဒုတ်ကနဲ မြည်းနေရဲ့ . . မမတစ်ကိုယ်လုံးဟာ ချွေးတွေရေခိုးထားသလိုပဲနေရဲ့။

သူ့ဖင်ကိုအားရပေးရကော့ကော့ပေးရင်း မာတင်း ပြီး ဟာဟင်းယင်းနဲ့ အရသာတွေတွေ နေရဲ့ . . ကျွန်တော် လဲ လီးကို ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး တစ်ချက်ချင်းတဖုံ တယ် ညှာလီးတနည်း နည်းပိုစုံနဲ့ အားရဆောင် လို့နေမိတယ်။

“မောင်လေးရဲ့ ခပ်သွက်သွက်ဆောင့်ပါအုံး . . မမပြီးတော့မယ် . . လုပ် . . လုပ် အင် . . အား . . အိုး . . အင် . . အင် . . အင်”

ကျွန်တော်လဲ သူ့ကိုကောင်းစေချင်လွန်းလို့ အကြိတ်ပြီး အသေဆောင့်ပါတော့တယ် ကျွန်တော့်ဆီးခုံ ဟာ သူ့ရဲ့ဖင်သားအိမ်ကြီးထဲ ကျွဲကျွဲဝင်သွားလေရဲ့ လီးပြန် အနွယ်မှာ ဆီးခုံဖွေဖွေမဟာ ဖင်ကြားမှ ညှပ်နေတယ် လေ ဟခန်းလုံးဟောဟံ လိုက်သံ အသက်ရှူသံ ညှပ်ပြုသံ လီးဝင် လွှက်ထဲတွေနဲ့ ဆူညံနေရဲ့။

“ဆောင့် ဆောင့် . . မမပြီးတော့မယ် . . ပြီး . . ပြီး ပြီး အား . . အား . . အား အင် အင် . . အင်”

ကျွန်တော်ရဲ့ဆောင့်မှုကြောင့် မမဝေတစ် ယောက် အားရပေးရပြီးပြီးသွားပါပြီ စောက်ခေါင်းထဲက အညှည်တွေ ဟာ ကျွန်တော့်လီးကို ပြန်ဆွဲယုတ်လိုက်တာနဲ့ ဝှက်ကနဲ ဝှက်ကနဲ အမြင်တိုမှုံကျလာတယ် . . မောက်ဖုတ် တစ်ခု လုံး စုံညှိသွားလေရဲ့ သူကတော့ ပြီးသွားပြီ။

ပြီးသေးတာက ကျွန်တော် .. ကျွန်တော် ပြီးမပြီး သူ့ပစ္စုမစိုက်နိုင်တာတွေက ကျွန်တော်ပေါ်မှာ ကျွန်တော်လေးကုန်းရက် မောက်ပြုစိမိယူနေတယ် ဟုတ်တယ်လေ ဒီလောက်ပဲ ကျွန်တော်က ခံစားမှုတွေ မဟေမာမာ နေမလား ကျွန်တော် နည်းတစ်ခုခု ပြောင်းသို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

စိန္တန်တွေ စောက်ခေါင်းထဲ ဘယ်လိုလို့လို့ ကောင်းမလဲ သူတို့လဲ မနှောင့်ယှက်ချင်ဘူး .. ဒီတော့ လီးကို စောက်မတ်ထဲကနေ ဆွဲနှုတ်တယ် မြွတ်ဆိုတဲ့ အသံနဲ့ အတူ အချည်တွေ တန်းလန်းနဲ့ သံဒုတ်ပြီးတစ်ချောင်းလို အမြင်ကို ထွက်လာပါတယ်။

ပြီးတော့ .. ပုဆစ်တုတ်ကြီး မှောက်ကွေးနေတဲ့ မမဝေရဲ့ တစ်ဘေးတစ်ဘေးက ကြားက ဖုန်းနုရောင်စတိုဝလေးကို လီးနဲ့တော့လိုက်တယ် သူကတော့ ဘာမှ မသိသေးပါဘူး .. သေချာအဝမှာတော့ပြီးတာနဲ့ ဒါ့ကျွန်ကျွန်လေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့စုံကိုင်ပြီး လီးကို ထိုးသွင်းလိုက်ပါတယ်။ သိပ်တုတ်လွန်းတာမို့ ငွတ်တရက် ငွေ့ကနဲ့ မဝင်သွားဘဲ ဒစ်သာမြှုပ်သွားလေရဲ့။

“ဟာ .. ဟို .. ဟို .. မောင်လေး .. မောင်လေး မလုပ်နဲ့ အာ .. အမေ အား .. နာတယ် .. နာ

.. တယ် .. မမဖင်ကဲ့သွားလိမ့်မယ် .. မလုပ်ပါနဲ့”

သူ့ရဲ့စကားတွေကို စဉ်းစားမနေဘဲ လီးကို တပ်ပြီး ဖိသွင်းလိုက်ပါတယ် စောက်ခေါင်းထဲက အချည်တွေ ကြောင့် လီးကတော့ကျနေတာမို့ စတိုတာ ကြပ်သိပ်နေ မေမဲ့ တအိအိနဲ့ ဝင်သွားရဲ့ မမရဲ့အော်သံတာ တဝင်ကို ရောက်မလားဘဲ ဘယ်လိုမှလဲ ချွန်းလို့မရ တယ်မို့သလဲမမို့တော့ ဝိုချမိလေရော ..။

“ဟီးဟီး .. ဟီး .. မင်းသိပ်ရက်စက်တယ် မမ ဘယ်လောက်နာတယ်ဆိုတာ မင်းသိလား .. အား .. ဟင်ဟင် ပြန်ထုတ်လိုက်ပါတော့ မောင်လေးရယ် .. အား .. အမေ .. မလုပ်နဲ့တော့ဆိုတာ ပြောလို့မရဘူး .. ကား .. ကား ..”

“ကျွန်တော် သိပ်ထန်နေလို့ မထိန်းတော့ပါဘူး လီးကိုအဆုံးတိအောင် ဆောင့်ချင်တော့ မမခြာ ဝိုလဲ ဝိုအော်လဲအော်နဲ့ လိမ့်နေပါတယ် .. လီးဟာ ဖင်ဝကို သပ်လျှိုထားသလို ပြစ်နေလို့ ဖင်ကြီးကားပြီး သက်သာလို့ အက်သာခြား ပိုထွန်းပေးတယ်။

“အင်း .. အင်း .. အာ မောင်လေး .. မမကို မေ့နားတော့ဘူးလား .. ကား”

ကျွန်တော် တချက်တစ်ချက် စလျှိုးမိုးရှင်းနဲ့ ထွင်း

လိုက် တုတ်လိုက်လဲ လုပ်ရော မမမြိုင်ကျားဘွားတယ် အရသာ
တွေ ခန့်ပြီးယပ်ပါ့ . . စတိုထဲမှာ ပွဲနွေးပြီး စောက်ခေါင်း
နဲ့ထိပ်မထူးခြားဘူးလေ . . စောက်ခေါင်းထက်တောင် ပို
ကြွပ်တယ်။

“အ . . အ . . မောင်လေး . . သိပ်မဆောင့်
နဲ့ နာယယ် . . အင်း . . အင့် . . အဲ့ . . အားအား။”

“ကောင်းတယ် မဟုတ်လား မမ”

ကျွန်တော်မှာ စကားပြောရင်း ထန်းလန်းနဲ့ ထ
ဆတ်ဆတ်အကြောတွေဆွဲယင်း မမအိုထံ သုတ်ချုပ်တွေ
ပန်းထုတ်လိုက်မိတော့တယ် . . ပြီးတော့ မမပေါ်မှာဓမ္မ
ပြီး အသာပြိုင်နေမိတယ် ကျွန်တော်ကစကိုယ်လုံးကိုဝိရိုက်
ထားသလို နူးချိုသွားတယ်။

“ကဲဝါ ကိုယ်တော်လေး ဆင်းပါအုံး”

ဟုတ်သားဘဲ သူ့ခြာ ကျွန်တော်ကိုယ်ကြီးကို
သယ်ထားရတော့ အသာတစ်ဖက်လှိုမိဖေးလိုက်တယ် . .
ကျွန်တော်အရပ်အမောပြောနေတဲ့ မမဝေဟာ ဟောတဲ
လိုက်နေ၏။ ကျွန်တော်ကို အနမ်းထုလေး တွေချွေချွေ
နေရဲ့။ ကျွန်တော်နှုတ်ခမ်းထဲ ချိမြဲတဲ့ သူ့အရည်တွေကို
ထဲဝေးပြီး အမောပြောစေတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် နှုတ်
ခမ်းကို မြင်းပြီး စုပ်ယူနေရဲ့ အတော်ကြာတော့ နှစ်ယောက်

လုံး ထထိုင်ပြီး ကျွန်တော်ရေခိုးခန်းဝင်ထလို သူ့လဲ ပြန်ခို
ခိုပြီးတွေ့လာတော့ ဆေး . . များနာသစ် စောက်ဖုတ် ကို
လေး ဆံဖင်ဖိနဲ့ အလုပ်ရွပ်လွှားရှာတယ် . . ကျွန်တော်
လဲ ရေခိုးပြီးရော သူ့ရယ်ဖို့ပြစ်နေပြီ။

“ကဲ . . မောင်လေး . . မမပြန်မယ်” “ဘယ်
တော့သာအုံးမလဲ”

“ရေတိုင်းလာခုံမယ် . . ကလေးကျောင်းပိုပြီး ယင်
တွေ့ကြတာပေါ့ . . ယုတ်လား”

“ချစ်လား မမ”

“ချစ်တာပေါ့ မောင်လေးရယ် . . မမတစ်သက်
မှာ ပိုမောင်ကို အသံခွဲအောင် အချစ်ဆုံးဘဲ ဝယ်ဝယ်ကလဲ
ရည်းစားထားဘူးတယ် . . လင်ယူခဲ့ဘူးတယ် ဒါပေမဲ့
ငါ့မောင်လောက် ထယ်ထူကိုမှ မချစ်ဘူး . . ကဲ မမ
သွားမယ်။”

ပြောပြောဆိုဆို နှုတ်ခမ်းဆိုးထားတဲ့ မမကို ၂ မိ
နှစ်လောက်ကြာအောင်စုပ်ပြစ်လိုက်တယ် သူ့လဲ ကျွန်တော်
ထံလွှတ်ထွက်တော့မလို့ ကျွန်ကျွန်ပါအောင် ဖက်ထားလေ
မဲ့။ အသက်ရှူလို့မရတော့မှ နှစ်ယောက်သား နှုတ်ခမ်း ချွင်း
ခွာလိုက်ပြာတယ်။

“ကဲ . . မောင်လေးသွားပြီ”

သပ္ပံခံအတိုင်း ကော့ကော့လေး ရှောက်သွားတဲ့ မမဝေကို နောက်ပိုင်းက လေးစောကြည့်နေမိသည်။

ဒီလိုနဲ့ မမဝေနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ရှမ်းစားမက လင်မယားထပ်ရောက်လာတယ် . . . အချိန်တွေ ထည့်စွဲ ကျွန်ခဲသလို သူ့နဲ့တွေ့တာ ရက်ကိုကော်လို့ လပိုင်းဝင် လာပါပြီ ။ ၂ လမပြည့်ခင် တစ်နေ့မှာ သူ့မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိ နေပြီဆိုတဲ့ ရင်စွဲစရာ စကားကိုပြောလာတယ် အဟား ကျွန်တော် ကလေးအဖေဖြစ်ရတော့မှာပါလား . . . ဒီတော့ သူ့နဲ့ ကျွန်တော်လက်ထပ်ဖို့ တိုင်ပင်ပြီး လူကြီးတွေအသိ ဝေးဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ် သူက ဗေဒင်ဝါသနာအိုးမို့ ဗေဒင် မေးပြီး ရက်ရွေးတာ (၁၅)ရက်လောက်ဝေးနေရဲ့ သူ ဒီကြား ထဲ ရောက်မလာတာနဲ့ သိပ်ပျင်းစရာကြီးဖြစ်နေတာပေါ့။

ကျွန်တော်က အကြောင်းမတူဘူး ဝမ်းက နေတိုင်းစားနေကျ အစာမစားရတော့ နဲ့နဲ့ပြသနာရှာချင် လာတယ်။

ပျင်းပျင်းရွံတာနဲ့ ဟိုကြည့် ဒီကြည့်လုပ်နေတုန်း မနက်မနက် ကော့ကင်းသွားတဲ့ ကောင်မလေးက ဒီနေ့တော့ သူးသူးခြားခြား သူ့နေ့ခင်းကြီး လမ်းလျှောက် လာနေရဲ့ နှုတ်ခမ်းကိုဖုပြီး တစ်ဖက်တစ်ချက် ချွန်လိုက်မိတယ်။ ညနေ ခင်းရေခွဲပြီးကာစမို့ လူကလန်းနေတယ်။ ခေါင်းကို အထာ

ဆတ်လိုက်ပြီး တံခါးကိုသော့ခတ်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့ ကောင်မလေးအသားကို ခောင်နေမိ တယ် မဆရာက (၁၀)တန်းထင်ပါရဲ့ . . . အချစ်ကမြင်လိုက် တာ အရာမတွေ့မော့ကြည့်ရမယ် . . . အသက်ကမို့လို့ (၁၆)နှစ်ပေါ့။ အိုအိုဟန်ပြောသလို နှုတ်ခမ်းနီစဆိုးတဲ့ အရွယ်ပေါ့ . . . ဒါပေမဲ့ သူကတော့ နှုတ်ခမ်းနီမထိုးပါဘူး မေးလေးကို ရွေ့တိုးပြီး ခါးမတ်မတ်နဲ့ ရှောက်လာပုံက ချစ် စရာ . . .

“ရဲ့” . . . ဒုတိယအကြိမ်လေချွန်လိုက်မိတယ် . . . ယုတ်တယ် လေကြွကြွလေးနောက်နေပုံက ကျွန်တော့်ရဲ့ မမဝေနဲ့ကပုံကည်းဘဲ . . . ကိုက်ကိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဗျာ . . . ထော်ပုံပိန်းကလေးဆို ဒါပျို့မရွှေ့ကံရဲ့ပါဘူး အခုတော့ မဆရာ တယ်သူ့မှ ဝရူမနိုက်တဲ့ပုံလေးနဲ့ ရှောက်လာနေရဲ့။ တဖြေးဖြေးနဲ့ ကျွန်တော့်ရွှေ့ ရောက်လာပါပြီ။ “အချစ်ကလေး . . . တယ်သွားမလို့လဲ”

မို့လွန်းလှပေမဲ့ သုံးစရာမရှိလို့ဒါဘဲ သုံးလိုက်ရ တယ် . . . ကောင်မလေးက မြတ်ကနဲ ကြည့်ပြီး သူ့မှာ သာ ဆက်ရှောက်သွားလေရဲ့ . . . သူ့များကို ရေမယ်ဆို အလိုလိုတက်ကြွနေတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ကောင်မလေး နောက်တကောက်ကောက် လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

“ဟိတ် . . . ဘယ်သွားမလို့လဲဆို”

“သိချင်လိုက်ခဲ့”

“နာမယ် ကဆိတ် . . .”

“နံ့စမ်းကြည့်ဖို့”

“ရည်းစားရှိလား”

“ဖော်ပြကြည့်”

“ဝေးလား”

မောတတ်ယင်နေခဲ့ . . .”

“သိပ်လှတာဘဲ”

“ကောမ္မာ သွားပြော”

“ကရမ်းလှတယ် . . .”

“ခေတ်ကုန်သွားပြီ”

“နဲ့နဲ့တောင် ပြန်မချစ်နိုင်တူးလား”

“မိတ်ကူးဆဲတောင် မတဲ့ဘူး”

“ဗွီကို သိတယ်မဟုတ်လား . . .”

“ဟိုတိုက်ပျက်ကြီးက တောက်တဲ့မဟုတ်လား”

“ဝါဆို မင်းအပေါ် အယ်လောက် သံလော့ဇွန်နီ

ကယ်ဆိုတာ သိမှာပေါ့ . . .”

“ဘာလဲ နတ်သျှင်နောင်က မာတုကလျာကို ပြော
တဲ့စကားတွေ ကျက်ပြီး လာပြောနေတာလား . . . ခေတ်မ

ရှိတော့ဘူး . . . ဝေ . . . နေခဲ့တော့ . . .”

“ရင်ထဲက . . . သံယောဇဉ်ကောင်းတွေပါကွာ”

“လမ်းသွားနေတုန်း ရှိအောင်မလုပ်ခဲ့ . . . အိန္ဒြေ
ပျက်တယ်”

“မိတ်ကားတော့မှာလား”

“နောက် ၂-နှစ်လောက် ဒါမျိုးဆက်လိုက်ယင် နဲ့နဲ့
စဉ်းစားမယ်”

“ကကယ်လား . . .”

“ကကယ်ပေါ့ . . . ဒါပေမဲ့ . . . နောက် ၅
ယောက်လဲမြင်လိုက်လိမ့်မယ် သူတို့ကိုပါ မျက်ခိန်းဝေးထား
တယ် မုန်မဖြစ်ကြရဘူး”

“သေလိုက်ပါတော့ . . .”

“နေပါဆုံး . . . အစောကြီးရှိသေးတယ် သွားကော့
ခေါ်သား”

“မင်မုတ်တဲ့ ယောက်ျား ခွဲစကားတွေကို ကာသ
လုပ်ပစ်တယ် . . .”

“မဟုတ်ပါဆူး . . . မင်းကောင်းတွေသာ ပိုမော့
ကောင်းလို့ပါ . . . နောက်ပြီးမင်းကလဲ ဘာသင့်ပေါက်
နေတာလို့”

“ဟိတ် . . . နေခဲ့တော့ ခို့ဘကြီးက သိတ်ဆိုးတာ”

“ဦးရိမ်ကယ်ပေါ့ . . .”

“မင်းနာမှာဖိုးလို့ပြောတာ”

“မရဘူး . . . လိုက်ခဲ့မှာပဲ . . .”

“ဘာလို့ခွင့်ကုန်ချင်ရတာလဲ”

“ဟိတ် . . . ခိုးခိုးဝေ . . . ဘယ်သွားမလို့လဲ . . .
ဟိုကောင်ကဘယ်ကလဲ။”

ရွက်တရွက်ကျဟိန်းသံကြီးလို ခေါ်လာကယ် . . .
ယောက်ျားသံကြောင့် ကျွန်တော်ဆံပင်တွေ ကောင် ထောင်
ထသွားပါတယ် . . . ဦးကြီးတော့မြစ်ပြီ . . . ဘာသံမြစ်မြစ်
ရင်ဆိုင်တာ အကောင်းဆုံးဘဲ။

“ပြောစမ်း . . . ဒီကောင် . . . ဘယ်ကကောင်လဲ
ဟေ့ . . . မင်းဘယ်ကလဲ ပါတူမနောက်ဘာလိုက်လုပ်တာ
လဲ”

“လေးလေး ခေဦးလေ . . . ဒါသမီးသုတေသနချင်းပါ
ဖိုးချွန်လို့အဖော်ခေါ်လာတာပါ . . . လေးလေးကလဲ
အရမ်းပဲ”

မိန်းမဟာယာယာ အသက်အရွယ်မရွေးမို့ကယ်ဆို
တာ ဒီမှာမြစ်နိပ်ပါတယ် . . . နို့မို့ယင်လွယ်သွား ကျွန်တော်
ဖိတ်သားတင်းထားရတယ် . . . ပြေးချင်ဖိတ်က ထိန်းမရ
ဘူး . . . လူကြီးကအရပ် ၆ လက်မခွဲလောက် မို့မယ် အရပ်

နဲ့ လိုက်အောင်လည်း ဘော်ဒီကကြီးတယ် . . . ပြီးတော့
သူ့လက်ထဲက ချယ်ရီသားလမ်းရွှေကလုတ်က သူ့များ
ဒုတ်ထက် ပိုကြီးတယ်ဗျ။

“အော် . . . ဒီလိုလား . . . ကဲဆို ဘာလာလုပ်တာ
လဲ . . .”

“လေးလေးဆီကို ဗာဇီက လူကြုံနဲ့နယ်ပို့ဖို့ စာပေး
ခိုင်းလိုက်လို့”

“ထုတ်လား . . . ဝေးခဲ့လေ”

“ခရာ . . . လေးလေး သမီးသွားမယ်ခနာ”

“အေးအေး . . . ဖာမ်တန်းပြန်နော်သမီး”

“အင်းပါ လေးလေးရဲ့”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်အသီးကြီးရွှေကယဉ် ပြီး
ထွက်ခဲ့ပါတယ် . . . အကော်လှမ်းလှမ်းရှောက်မှ . . .

“ကဲ . . . ပြောတယ်မတုတ်လား ကဲကောင်းလို့ပေါ့”

“မို့လောက်သံယောဇဉ်ရှိမှန်း သိရယင်တော်ပါပြီ”

“နောက်တစ်ခါဆို မကယ်ဘူး”

“ခါဆိုလဲအမိုက်ခဲလိုက်ရဲ့ကဲ”

“အဲမယ် . . . မှီနေတာ . . .”

“အခြေအနေနဲ့ကောင်းပြီလို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး သူ့လက်
ကို ဖြတ်ကနဲလှမ်းကိုင်လိုက်ပါတယ်။

“ဒါဘာလုပ်တာလဲ . . လွတ်ပါ”

“ချစ်တယ်ပြောမှ လွတ်မယ် . . ”

“ဒီလိုမလုပ်နဲ့ကွာ . . ဒို့မကြိုက်ဘူး . . နဲ့နဲ့တော့ အချိန်ယူပါရစေအုံး”

“ဒီလောက်တောင် ကစ်ယောက်နဲ့ ကစ်ယောက် ထိနေတာ စဉ်းစားဖို့ လိုသေးလား”

“လိုတာပေါ့ လိုတယ် . . ဒါဟာကလေးကစား စရာကိစ္စမဟုတ်ဘူး . . လွတ်ပါ”

“မလွတ်ဘူး . . မကျေနပ်ရင်ကြိုက်သလိုလုပ်”

“ဒါဆို မုန်းဖြစ်လိုက်မှာနော် . . ”

“မင်းဖို့ကိုချစ်ပါတယ် မဟုတ်ဘူးလား”

“အံ့မယ် . . ဘာလို့ချစ်ရမှာလဲ”

“မင်းချစ်လုံးတွေကပြောနေတယ်လေ”

ဒီလိုနဲ့သစ်ပင်ချိတ်တစ်ခု အောက်အမြတ်မှာ သူ့ကို ဖက်ပြီး ရုပ်ခွပ်ထဲသွင်းလိုက်ပါတယ်။

“အိုး . . ဒါဘာလုပ်တာလဲ”

“ချစ်လို့”

“ချစ်ရင် . . ဒီလိုမလုပ်နဲ့ . . ဝေခနေတတ်ဖူး”

“မရဘူး . . ချစ်မှာလဲ”

ပြောပြောဆိုဆို လိုက်မော့စွာ ကနေတဲ့ သူ့နှုတ်

ခမ်းဖူးဖူးလေးတွေကို အသာငုံလိုက်ပါတယ် . . ရွေးအေး ငြိမ်သင်းလျှံနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေဟာ လေပြင်းပေ့ခံလိုက်ရတဲ့ ပွင့်ချပ်တွေလို ကဆတ်ဆတ်တုန်နေရဲ့။

“အိုး . . အိုး . . အင်း . . ”

သူ့ပြော တုန်ချီနေတာမို့ ပါးစပ်က ဘာမှ မထွက် ပါဘူး အိုအိုနဲ့သာငြိုးတွားနေရဲ့ ကျွန်တော်လျှာဟာ သူ့ပါး စပ်ထဲဝင်သွားပြီး သူ့လျှာ နုနုလေးကို ပွတ်သပ်ပေးနေ တယ် ကျောက်ကျောက်လို နူးညံ့လှတဲ့ လျှာလေးကို ကျွန် တော့ပါးစပ်ထဲ ချောက်တဲ့အထိ ခုတ်ယူလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်လက်တွေက သူ့ကျောပြင်ကို တယုတ်ယုတ် ပွတ်သပ်ပေးရင်း သူ့ရုပ်ဖုံကို ကျွန်တော်အိ ဖိကပ်နေမိတယ် . . သူ့အရပ်ရှည်လှတယ်ဆိုပေမဲ့ ကျွန် တော်နဲ့အတူတူ နီနီပါတယ် . . ကျွန်တော်အရပ် ၆ ဝေ နို့တာကိုး . . ။

“မြွတ် . . ”

“တော်ပြီ . . ဝေခောက်ကျနေပြီ နော် . . နော်”

သနားစရာတောင်ပန်ရွာလို့ဝေကို မလွှတ်ချင် ထဲနဲ့ လွှတ်ပြီး နှစ်ယောက်သား လက်ချင်းချိတ် လမ်းရွာက လာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်အိမ်ရွေ့ရောက်တော့ . .

“သူနေခဲ့တော့ . . ဝေတစ်ယောက်ထဲသွားမယ်”

“ဝေ ဒို့ကို ချစ်သား..”

“အင်း..”

“ဝမ်းစပ်နဲ့ပြော”

“ချစ်တယ်.. ကံ.. ဝေသွားမယ်..”

“ချစ်ယင်နမ်းသွားအုံး”

“ဟင့်အင်း ရှက်တယ်.. ဝေကိုစိတ်ညစ်အောင် မလုပ်ပါနဲ့”

“ဘယ်ကော့ကွေ့မလဲ”

“ကော့ဝါးတက် ကော့ဝါးဆင်းတိုင်းတွေမှာ”

“အိုကေ..”

ဟမ္မေ့မ္မေ့သွားနေတဲ့ ဝေကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော့ ရင်တွေ ပြင်းပြင်းထန်ထန် လှုပ်ရှားနေပါတယ်.. နောက် ကျနေပြီလေ။

မမဝေက ကျွန်တော့်ကိုဦးသွားပြီး မကုတ်သား မမ ဝေကိုလည်း ကျွန်တော်ချစ်ပါတယ်.. ဒါဝေမဲ့ ဝေကို ချစ်တဲ့ အချစ်နဲ့တော့ မတူဘူး.. သူတို့နာမည်တွေက လည်း ထိုက်ထိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဝေ ပြစ်နေတယ်။

“ဟိတ်..”

“ဟင်း.. ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“သူနာမယ်မထိရသေးဘူး”

“ရဲလင်းထွန်းတဲ့ မှတ်ထား”

“ဟင်း နာမည်မယ်တဲ့လူ့ကို ချစ်ရတာ တော် တော် ရှက်စရာကောင်းတယ်”

“နာမည်မယ်တင်.. ကိုကိုလို့ခေါ်ပေါ့”

“ခေါ်ပါဘူး”

“ဟဲ.. သွားတော့ မိုးချုပ်နေပြီ”

ကျွန်တော်အိပ်ရာဝင်တော့ ဝေ ရဲ့အတွေ့ အကြောင်းစဉ်းစားမယ်.. ရင်တွေပူလာပါတယ်.. ကျွန် လျစ်တဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖွင့်တိုက်ခဲ့ရလို့ အခုထိရင်တွေ တုန် နေဆဲပါ.. တစ်ဖတ်လောက် ငြိမ်နေတဲ့ ရမက်မီးတာ[လည်း တငွေငွေ လောင်ကျွမ်းစပြုနေပြီ.. ဝှင်းတိုက် မလို့လုပ်ပြီးမှ မတိုက်ကော့ဘဲ အသာထိန်းထားလိုက်တယ်။

မနက်ကျစေလာရင် ပါကင်စွတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက် တယ်.. အပိုမင်ဆိုတော့ မိုးမိုးစွင့်ယင် ကြောက်သွား မယ်.. ဒီတော့ ကျွန်တော် အရင်တုန်းက ပယ်သိမ်း ထားတဲ့ အိတ်မျက်ကွင်းကို ထုတ်ပြီး အသာရေစိမ်ထား လိုက်တယ်။ မာပြီး ကြောက်နေတဲ့ အိတ်မျက်ကွင်းကော မနက်ဆို သုံးလို့ရသောက်ပါရဲ့ ပြီးတော့ ဘာမိတွန် ၅လုံး သောက်ချလိုက်ပြီး အိပ်ရာပေါ်လှဲချလိုက်တယ်.. နို့မို့ ယင် ဒီညအိပ်ချင်မှာမဟုတ်ဘူး။

မနက်ထကာနောက်ကျော့အားကစားကစား
နာရီကြည့်လိုက်တော့ ၇:၃၀ ရှိနေပြီ။ နာရီဆို ဝေသာ
တော့မယ် . . ကျွန်တော် ကိုယ်လက်ထဲနှစ်ပြီး ဗုဒ္ဓထွက်
စားလိုက်တယ်။

ပြီးတော့ အိမ်ထဲပြန်ဝင်ပြီး ဝေသာတဲ့အထိ ကိုင်
စောင်နေမိတယ် . . အတော်ကြာကြာစောင်နေပြီးမှ မိ
တိုင်းထက် နောက်ကျပြီး ဝေပေါ်လာတယ် . . မိတိုင်းလို
ထဲ မို့မို့ယဉ်ယဉ်လေး ကျောင်းစိမ်းနဲ့ ကျစ်ဆံ့ပြီးကျစ်ပြီး
လာနေတဲ့ ဝေသာ သိပ်ချစ်မို့ကောင်းနေတယ်။ ဘေးဘီ
ကြည့်ပြီး တော့ ကျွန်တော် ဝေဆီတန်းလာရှာတယ်။

“ဘယ်လိုလဲ အချစ်ကလေး . . ဘိပ်လို့ပျော်ရဲ့
လား”

“မနောက်နဲ့ . . စောစောစီးစီး . . ”

“အလဲ . . လာလေ . . အထဲဝင်”

“မကတဲနော် . . ဒီနေ့ သန့်ရှင်းမော့ပြီဟယ်”

“ကေးဝါ . . မျက်နှာကော် အဝဖူးရွံ့ကင်ဝါ”

“ဟင်း . . ပေါတော့တော့နဲ့”

စားပွဲပေါ် ဝေလွယ်အိတ်ချပြီးထာနဲ့ သူ့မျက်နှာ
ကို လက်ဝဲနှစ်ဖက်နဲ့အုပ်ကိုင်လိုက်ပါတယ် သူ့လဲ မတား
ရှာဘူး တစ်ယောက်မျက်လုံးထဲ တစ်ယောက်စိုက်ကြည့်နေ

မိတယ်။ ဝေ မျက်နှာကို ဘယ်မှာတွေ့ဖူးတယ်ဆိုတာ စဉ်း
စားလို့မရဘူး တဲဉ်ပဲနဲ့ သွယ်သွယ်လေး . . မျက်တောင်
ခလေးကတော့နေပြီး မျက်ခုံးကလေးဝေတောင်မို့ဘဲ ကပ်
နေရာမှာတော့ တွေ့ဖူးတယ် ဝေမျက်ကြည့်လိုက်ယင်
ကပ်ဖို့ ပြစ်သွားပြန်ရော . . ။

နာတဲလေးခင်းနေပြီး များနက်မောင်ရဲ့ လေးကိုင်း
ဝဲအပေါ်နုတ်ခမ်းက မွဲတဲတဲ ပြစ်နေတဲ့ အောက်နုတ်ခမ်း
နီရဲရဲလေးမှာ မလိတယ် ကပ်နေရဲ့ ပြီးလိုက်ယင် ပါးချိုင့်
လေးတွေက မျစ်စရာ . . ။

ထော်စီကတော့ အရွယ်နဲ့မလိုက်ဘူး . . မယ်ဝင်
ရွေးချယ်ယင် အပြက်အသက်နိုင်ပဲ ဆော်ဖီဖို့ . . သူ
များတွေများ ဝန်းဝန်းတော်လိုက်ကြတာ . . ကျွန်တော်
ဆို ဝယ်ဝယ်က သိပ်ဝိနိတတ် . . ကြီးမှ အော်ဒီဘီလ်ဒင်
ကစားပြီးလှလာတာ . . သူ့ကတော့ နဂိုရဲ့သော်ဒီကိုက
လှနေတယ် မုင်ဖန်ကမို့မို့လေး စုနေပြီး ဟင်ဝဲတွေက မ
တရားကားထွက်နေတယ် . . ကကယ် မိန်းမကြီး ကျနေ
တာဘဲ . . ခါးလေးက သေးသေးမှ ကကယ်သေးသေး
လေး . . ထွာဆိုဝဲတဲနဲ့မယ်။

အဲဒီခါးအောက်က တင်ပဲကားကားကြီးတွေဟာ
ဘယ်လောက်လှမယ်ဆိုတာ ခပ်ဗျားထဲစဉ်းစားကြည့်ဝေ။
သူ့ခါးဘီမိသိမ်လေးကို စမ်းပြီး မြေ့ရစ်သလို ရစ်

ပြီး နှင်းထိမှူးနှုတ်ခမ်းလေးတွေကို အဝမ်းမရ ခုတ်ယူနေ
မိဘယ် သူကလဲ မနေ့ကလို ရှမ်းတာတွေ ဘာတွေ မလုပ်
တော့ဘူး။ အလိုက်သင့်ပေးစစ်ကလေး ဟပေးရာတယ်။ ပြီး
တော့ လျှာကလေးကို မရုံတရုံ တစ်လစ်တစ်လစ်နဲ့ ကစား
နေရဲ့။

ကျွန်တော်လဲ စိတ်တွေရဲလာပြီ။ သူ့ရင်ထဲကို အသာ
လက်နဲ့အုပ်ကိုင်လိုက်တယ်။

“အို . . . ကိုကို . . . ခယ် . . . ဝေချက်တယ်”

မိန်းမတွေဟာ အတွေ့မှာ ပျော့သွားရတာချည်း
ထဲ အခုလဲကြည့်လေ မိမိုးမိုးဝေဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို
နည်းမိုးနဲ့သာလိုက်ယင် ဝု နှစ်လောက်ကြာမှာ . . . အခု
မြေထွက်လက်ထွက်လုပ်ခဲ့လို့ မှက်စိတ်တိုက်အတွင်းမှာ ရည်း
စားဖြစ်သွားပြီမဟုတ်သေး။

အခုလဲကြည့် . . .

စောစောက ကိုကိုခေါ်ပါပြောတော့ ဘာဖြစ်တယ်
ညာဖြစ်တယ်နဲ့ နဲ့နဲ့လေး အယ်အတွေ့မှာ နှစ်သွားတာနဲ့
ကိုကိုတဲ့ ကောင်းတယ်ဗျာ . . .

သူ့ကျောပိုးအစားကျိရဲ့ ရုပ်မှေ့ကြယ်သီးတွေကို
အသာ ပြုတ်မစ်လိုက်တယ်။ တက်ထရွန်မို့ မာခေါက်ခေါက်
နဲ့ မျှတ်တရက် . . . ရုပ်တတ်ကို မမြင်ရသေး . . . ဟမင်လှန်
ချလိုက်တော့မှ ဘဲ ဘော်လီဖွေးဖွေးလေး အောက်က နို့ဖုံ

ကျန်ကျန်ကလေးတွေရဲ့ အရိပ်ကို ဖမ်းလိုက်မိတယ်။

“ချစ်တယ် ဝေရယ် . . . ဝေရော နို့ကို ချစ်ရဲ့
လားဟင် . . .”

“အင်း . . .”

သူ့ကိုစကားနဲ့အာရုံပြောင်းယင် နောက်ကို လက်
ထိုင်ဖက်ပြီး တော်လီခိုက်ကို အသာမြှတ်ချလိုက်မိတယ်။

“အိုး . . . အိုး . . . ကိုကို ဒါတော့ မလုပ်နဲ့”

“ဝေချစ်တယ်ဆို . . .”

“ချစ်တာက ချစ်တာပေါ့ . . . ဒါတော့ ဝေချက်
တယ်”

“ကြည့်ရုံကင်ပါဝေရယ် . . . ကိုယ့်နို့အားကိုတောင်
မပြုချင်သွားလား”

ဝေတိတ်သွားမိတယ် . . . ခိုက်ပြုတ်သွားတဲ့ ဘော်
လီကို လှန်ပင်လိုက်တော့ ကျွန်တော်မြင်သွားသမျှမဟာ
အလှဆုံးနဲ့ ကြက်သရေက မှိုလုံးနို့တွေကိုတွေ့လိုက်ရင်တယ်။

“ကဲ . . . ပြန်ဝတ်လေးတော့”

“ခဏလေးပါ ဝေရယ်”

“ကျောပိုးသွား၊ ရအုံးမယ်”

“သွားတာပေါ့ . . . ကွယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုကျွန်တော်လည်း သူ့နှုတ်လုံးကို
လက်ဝါးနဲ့အုပ်ပြီး အသာညှစ်ဖူးလိုက်တော့ ဝေခါမှာ ဝှက်

များတက်သလို တုန်နေရှာတယ်။ ထုတာအပိုလဲဖြစ်မယ်
.. နောက်ပြီး ယင်ဖိုတောင် သန်းဖူးမှာ မဟုတ်တဲ့အတွက်
ဖာမိမ်းကျွန်တော်က အဝတ်လဲအပိုကို ဆုပ်နယ်ပေးတယ်
ဆိုတော့ ရှက်လဲရှက် .. မီးလဲတက်တဲ့အရသာနဲ့ ကဆတ်
ဆတ်တုန်နေတာပေါ့။ ကျွန်တော်တစ်ဆင့်တက်ပြီး သူ့နဲ့
သီးတစ်လုံးကိုပီးစပ်ထဲပို့ပြီး အသာစုပ်ပေးလိုက်တော့ ငေ
ခြေ တဟင်းဟင်းနဲ့ မရှက်နိုင်တော့ဘဲ ပြီးနေရှာတယ်။

နို့ဖို့နေတုံးလက်ဖက်ဖက်က ထဘီပေါ်ကနေ
စောက် ဖုတ်ကိုအသာစုပ်ပေးနေမိတယ် .. ဒါတော့ မ
ထားတော့ဘူး မထူးဘူးလို့ထင်မှတ်လိုက်တယ်ထင်ပါ။

ဒီတော့ ကျွန်တော်လည်း ပြဿနာမရှိတော့ဘူးလို့
သိတာနဲ့ ငေ့ကို ဖက်သက်ကလေးလှန်လှည့်ချသိပ်လိုက်ပြီး
ထဘီကိုကိုမြေချလိုက်တော့ ငေ့ရဲ့ပေါင်ရင်းခွဆုံကြားက
မို့မို့ပေါင်းပေါင်းစောက်ဖုတ်ကလေးကိုလည်း ခေတုချော
ကျွန်တော်စိတ်ထန်ပြင်းလာပြီး ငေ့ရဲ့မြေထောက်နှစ်ချောင်း
ကို ဆွဲထောင်မကာ ချဲ့ကားလိုက်ပြီး ကျွန်တော်၏လီးကို
ငေ့စောက်ဖုတ်အဝလေးတွင်တော့ လှီးဆွင်းလိုက်ပါ
တော့သည်။

“မြစ် .. ဘွင် .. ဒုတ် ..”

*****

မြစ်ပေါ်ပြီ။